Lietas arhīva Nr. A42-00046-24
ECLI:LV:ADRJJTN:2024:0212.A420184922.6.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Jelgavā 2024. gada 12. februārī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnesis M. Birkmanis,

piedaloties pieteicējas sabiedrības ar ierobežotu atbildību „GRB investīcijas" pārstāvim zvērinātam advokātam Emīlam Rokjānim, atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes – Valsts ieņēmumu dienesta – pārstāvim /pers. A/,

tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību „GRB investīcijas" pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta, ar kuru sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „GRB investīcijas" tiktu piešķirts atbalsts apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai 2021. gada novembrī, izdošanu un par Valsts ieņēmumu dienesta 2022. gada 7. jūlija lēmuma Nr. 33.17-15/22.7/3518 atzīšanu par prettiesisku un pienākuma uzlikšanu dienestam atmaksāt piedzīto valsts atbalstu apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai un ar to saistītos procentus.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja sabiedrība ar ierobežotu atbildību „GRB investīcijas" 2021. gada 6. decembrī iesniedza Valsts ieņēmumu dienestam (turpmāk – dienests) krīzes skartā uzņēmuma iesniegumu atbalsta saņemšanai apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai 2021. gada novembrī (turpmāk – iesniegums 1).

Ar dienesta 2022. gada 27. janvāra lēmumu Nr. 33.17-3/17.9.1/22298 (turpmāk – sākotnējais lēmums 1) nolemts nepiešķirt pieteicējai atbalstu apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai (turpmāk – atbalsts) 2021. gada novembrī.

[2] Ar dienesta ģenerāldirektora 2022. gada 21. marta lēmumu Nr. 33.17?6/22.7/1799 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums 1) sākotnējais lēmums 1 atstāts negrozīts. Pārsūdzētais lēmums 1 pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Lietā nav strīda par ieņēmumu samazinājumu pieteicējai un tā atbilstību Ministru kabineta 2020. gada 10. novembra noteikumu Nr. 676 „Noteikumi par atbalstu Covid-19 krīzes skartajiem uzņēmumiem apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai" (turpmāk – noteikumi Nr. 676) 4.2.1. apakšpunktā noteiktajam kritērijam atbalsta saņemšanai.

[2.2] Tā kā dienests atteica pieteicējai atbalstu 2021. gada novembrī saskaņā ar noteikumu Nr.676 16.2. apakšpunktu, lietā pastāv strīds par to, vai pieteicēja atbilst vidējā uzņēmuma kategorijai un vai uz 2019. gada 31. decembri, 2020. gada 31. decembri un 2021. gada 31. decembri tā ir atzīstama par grūtībās nonākušu uzņēmumu.

[2.3] Vērtējot, vai pieteicēja noteikumu Nr. 676 izpratnē ir klasificējama kā vidējs saimnieciskās darbības veicējs, kurš jau 2019. gada 31. decembrī, 2020. gada 31. decembrī, kā arī 2021. gada 31. decembrī – atbalsta piešķiršanas brīdī – uzskatāms par nonākušu grūtībās atbilstoši Komisijas 2014. gada 17. jūnija Regulas (ES) Nr. 651/2014, ar ko noteiktas atbalsta kategorijas atzīst par saderīgām ar iekšējo tirgu, piemērojot Līguma 107. un 108. pantu (turpmāk – regula Nr. 651/2014) 2. panta 18. punktā noteiktajai definīcijai, ir analizējami gan pieteicējas atsevišķie dati, gan arī pieteicējas un tās saistīto uzņēmumu kopīgie dati.

[2.4] Atbilstoši Uzņēmumu reģistra datubāzes informācijai pieteicējas īpašnieki ir /Uzvārds/ ģimene (laulību līgums nav noslēgts) – /pers. C/ (51 % kapitāla daļu) un /pers. D/ (49 % kapitāla daļu); pieteicējas dalībnieki ir SIA „OZO21" (kapitāla daļa 100 %) un sabiedrība ar ierobežotu atbildību „WI BALTIA" (kapitāla daļa 100 %).

[2.5] Tā kā pieteicēja 2021. gada 6. decembra iesniegumā kā tās saistītos uzņēmumus norādīja SIA „OZO21", sabiedrību ar ierobežotu atbildību „WI BALTIA", SIA „VILLA ELIZABETE" (/pers. D/ līdz 2021. gada 18. martam pieder 65 % kapitāla daļu, pēc 18. marta – 49 % kapitāla daļu; /pers. C/ līdz 2021. gada 18. martam pieder 35 % kapitāla daļu, pēc 18. marta – 51 % kapitāla daļu), SIA „LDD fonds" (/pers. D/ kapitāla daļa 100 %), SIA „Nordic Sport Invest" (SIA „LDD Fonds" kapitāla daļa 100 %), faktiski lietā nav strīda par to, ka šie uzņēmumi ir atzīstami par pieteicējas saistītajiem uzņēmumiem regulas Nr. 651/2014 I pielikuma 3. panta 3. punkta izpratnē.

[2.6] Pieteicēja 2021. gada 14. janvāra iesniegumā atbalsta saņemšanai par 2020. gada novembri kā saistīto uzņēmumu norādīja arī sabiedrību ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS", kurā /pers. D/ pieder 67 % kapitāla daļu un kuras amatpersona – valdes locekle no 2009. gada 30. jūnija – ir /pers. C/. Arī sabiedrība ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS" 2021. gada 13. janvāra iesniegumā atbalsta saņemšanai par 2020. gada decembri kā saistīto uzņēmumu ir uzrādījusi pieteicēju.

[2.7] Pieteicējas īpašniekam /pers. D/ ir dalībnieku balsstiesību vairākums sabiedrībā ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS". Tās valdes locekle /pers. C/ ir arī pieteicējas īpašniece, kas kopsakarā ar iepriekš minēto nodrošina /Uzvārds/ ģimenes noteicošo ietekmi šajā uzņēmumā.

[2.8] Viens no sabiedrības ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS" deklarētajiem darbības veidiem – „Sava vai nomāta nekustamā īpašuma izīrēšana un pārvaldīšana" – sakrīt ar pieteicējas deklarēto pamatdarbības veidu.

[2.9] Regulas Nr. 651/2014 izpratnē sabiedrība ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS" ir vērtējama kā pieteicējas saistītais uzņēmums un tās gada pārskatos norādītā informācija ir ņemama vērā, nosakot uzņēmuma kategoriju.

[2.10] Sabiedrības ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS" gada pārskatā par 2020. gadu norādītais darbinieku skaits ir 38. Tā kā /pers. D/ pieder 67 % sabiedrības ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS" kapitāldaļu, nosakot pieteicējas un tās saistīto uzņēmumu kategoriju, dienests aprēķinā iekļāva tikai 25 (67 % no 38) darbiniekus.

[2.11] Ņemot vērā pieteicējas saistītajos uzņēmumos nodarbināto skaitu, uzņēmums 2020. gadā (arī 2019. un 2021. gadā) nodarbina vairāk nekā 50 darbiniekus (kopā 55) un attiecīgi ir vērtējams kā vidējas kategorijas uzņēmums.

[2.12] Pieteicēja ir grūtībās nonākušais uzņēmums uz 2019. gada 31. decembri, 2020. gada 31. decembri un uz 2021. gada 31. decembri, jo tā

atbilst regulas Nr. 651/2014 2. panta 18. punkta „a" apakšpunktam – uzkrāto zaudējumu dēļ ir zudusi vairāk nekā puse no tās parakstītā kapitāla. Tādējādi izpildās noteikumos Nr. 676 16.2. apakšpunktā noteiktais kritērijs, kas liedz pieteicējai piešķirt atbalstu apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai 2021. gada novembrī.

[3] Pieteicēja vērsās tiesā ar pieteikumu 1 par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Pamatojoties uz pieteikumu 1, ierosināta administratīvā lieta Nr. A420184922. Pieteikums 1 pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] Dienests nav atsaucies uz kādu konkrētu tiesību normu, kas tam deleģē tiesības, lemjot par atbalsta piešķiršanu Covid-19 apstākļos, vērtēt jebkādas saistītās personas.

[3.2] Pieteicēja neizslēdz, ka saistītos uzņēmumus vajadzētu vērtēt kopsakarā, taču tam ir jābūt pamatojumam administratīvajā aktā. Regulas Nr. 651/2014 pielikums un noteikumu Nr. 676 5. punkts paredz, kā ir jāvērtē saistītās personas, nevis noteic gadījumus, kad ir jāvērtē saistītās personas. Saistītās personas (saistītu personu grupas) tiek vērtētas noteikumu Nr. 676 6., 9.9., 29., 31., 33. punktā noteiktajos gadījumos, nevis jebkurā gadījumā. Savukārt Eiropas Komisijas paziņojuma par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. panta 1. punktā minēto valsts atbalsta jēdzienu (2016/C-262/01) 11. punktam, uz kuru atsaucas dienests, nav likuma spēka.

[3.3] Regulas Nr. 651/2014 I pielikuma 3. panta 3. punkts ir piemērots nepareizi. No Regulas Nr. 651/2014 I pielikuma 3. panta 3. punkta „a" apakšpunkta izriet, ka saistītie uzņēmumi ir tieši uzņēmumi, nevis to fiziskās personas.

[3.4] Dienests kā saistītos uzņēmumus ir vērtējis visus uzņēmumus, kuros ir pieteicējas dalībnieki. Tomēr saskaņā ar Regulas Nr. 51/2014 I pielikuma 3. panta 3. punkta 3. pielikumu šādi uzņēmumi ir uzskatāmi par saistītiem tikai tad, ja tie pilnībā vai daļēji darbojas tajā pašā konkrētajā tirgū vai blakustirgos. Konkrētajā gadījumā uzņēmumi darbojas dažādos preču un pakalpojumu tirgos.

[3.5] Dienests patvaļīgi ir sasaistījis uzņēmumus, pamatojoties uz to, ka pieteicējas īpašnieki ir ģimene, kuru starpā nav noslēgts laulību līgums. Ģimenes saikne konkrētajā gadījumā nepadara uzņēmumus par saistītiem.

[3.6] Dienests nav izvirzījis iebildumus par pieteicējas gada bilances kopsummu atbilstoši regulas Nr. 651/2014 1. pielikuma 2. pantā noteiktajam, taču, sasaistot uzņēmumus, ir izvirzījis iebildumus par nodarbināto darbinieku skaitu, kuru noteicis nepareizi. Pieteicējas darbinieku skaits, prasot izdot labvēlīgu administratīvo aktu, bija 5. Sliktākajā gadījumā par pieteicējas saistīto uzņēmumu varētu uzskatīt SIA „OZO21" un sabiedrību ar ierobežotu atbildību „WI BALTIA'", kurā pieteicējai kā juridiskai personai pieder daļas. Tādā gadījumā pieteicējas darbinieku skaits bija 8 (5+3+0).

[4] Dienests paskaidrojumā par pieteikumu 1 norāda, ka prasījumu neatzīst, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā 1 ietverto pamatojumu. Papildus norāda, ka atbilstoši regulas Nr. 651/2014 I pielikuma 3. panta 3. punktam uzņēmums ir saistītais uzņēmums, ja uzņēmumam ir akcionāru vai dalībnieku balsstiesību vairākums citā uzņēmumā. Pieteicēja iesniegumā 1 kā tās saistītos uzņēmumus norādīja uzņēmumus, kas ir atzīstami par pieteicējai saistītajiem uzņēmumiem regulas Nr. 651/2014 I pielikuma 3. panta 3. punkta izpratnē.

[5] Saskaņā ar noteikumiem Nr. 676 pieteicēja iesniedza dienestam vairākus citus iesniegumus atbalsta saņemšanai, uz kuru pamata dienests pieņēma šādus lēmumus par atbalsta piešķiršanu pieteicējai: 2021. gada 12. jūlija lēmumu Nr. 33.17?3/8.69/107926 par atbalsta piešķiršanu par 2020. gada decembri 4040,62 *euro*; 2021. gada 11. jūnija lēmumu Nr. 33.17-3/17.7.1/61169 par atbalsta piešķiršanu par 2020. gada novembri 4040,62 *euro*; 2021. gada 12. jūlija lēmumu Nr. 33.17-3/8.69/107930 par atbalsta piešķiršanu par 2021. gada aprīli 8081,24 *euro*; 2021. gada 30. decembra lēmumu Nr. 33.17-3/17.18.1/125474 par atbalsta pieteicējai par 2021. gada oktobri 4466,24 *euro*; 2021. gada 20. jūlija lēmumu Nr. 33.17?3/17.7.3/75566 par atbalsta piešķiršanu par 2021. gada maiju 6317,28 *euro*; 2021. gada 10. augusta lēmumu Nr. 33.17-3/17.7.3/82312 par atbalsta piešķiršanu par 2021. gada jūniju 4040,62 *euro*; 2021. gada 12. jūlija lēmumu Nr. 33.17-3/8.69/107929 par atbalsta piešķiršanu par 2021. gada martu 8081,24 *euro*; 2021. gada 12. jūlija lēmumu Nr. 33.17?3/8.69/107927 par atbalsta piešķiršanu par 2021. gada februāri 8081,24 *euro* (turpmāk – lēmumi par atbalsta piešķiršanu).

Pārskatot pieteicējas lietas materiālus, dienests konstatēja, ka pieteicēja nebija tiesīga pieprasīt un saņemt atbalstu, tāpēc 2022. gada 8. aprīlī tika pieņemti lēmumi: Nr. 33.17?7/17.7.2/42464, Nr. 33.17-7/17.7.2/42466, Nr. 33.17-7/17.7.2/42458, Nr. 33.17?7/17.7.2/42446, Nr. 33.17-7/17.7.2/42454, Nr. 33.17-7/17.7.2/42450, Nr. 33.17?7/17.7.2/42460 un Nr. 33.17-7/17.7.2/42462 (turpmāk – sākotnējie lēmumi 2), ar kuriem tika atcelti lēmumi par atbalsta piešķiršanu, uzliekot pieteicējai pienākumu atmaksāt budžetā atbalstu 47 149,10 *euro* un procentu (uz atmaksas dienu) par nelikumīgi piešķirto atbalstu summu par 2020. gada novembri, decembri, 2021. gada februāri–jūniju un oktobri.

[6] Ar dienesta ģenerāldirektora 2022. gada 7. jūlija lēmumu Nr. 33.17?15/22.7/3518 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums 2) sākotnējie lēmumi 2 atstāti negrozīti. Pārsūdzētais lēmums 2 pamatots ar tādiem pašiem argumentiem, kā pārsūdzētais lēmums 1, papildus norādīts turpmāk minētais.

[6.1] Vērtējot komersantu atbilstību regulas Nr. 651/2014 I pielikumā noteiktajai maza un vidēja uzņēmuma (turpmāk arī – MVU) definīcijai, tiek izmantots Centrālās finanšu un līgumu aģentūras (turpmāk – CFLA) izstrādātais „Informatīvais materiāls par mikro, mazā un vidējā uzņēmuma, viena vienota uzņēmuma un grūtībās nonākuša uzņēmuma statusa noteikšanu" (turpmāk – metodika), konkrēti tā 8.8. apakšpunkts.

Eiropas Komisijas „Lietotāja rokasgrāmatas par MVU definīcijas piemērošanu" (turpmāk – Komisijas rokasgrāmata) 36. lapā ir sniegts termina „kopīga darbība" skaidrojums, kurā ir norādīts, ka „[..] ģimenes saites ir uzskatāmas par pietiekamām, lai secinātu, ka fiziskas personas darbojas kopīgi". Šis skaidrojums izriet no Komisijas lēmuma par valsts atbalstu Nr. C 8/2005 (ex N 451/2004), ko Vācija ir paredzējusi piešķirt *Nordbrandenburger UmesterungsWerke*.

Attiecīgi, lai secinātu, vai pieteicēja noteikumu Nr. 676 izpratnē ir iekļaujama vidējā saimnieciskās darbības veicēja kategorijā, ir jāanalizē gan pieteicējas atsevišķie dati, gan arī minētā uzņēmuma un tās saistīto uzņēmumu kopīgie dati. Atbalsta pretendenta kategoriju parasti nosaka uz atbalsta piešķiršanas brīdi, ņemot vērā pēdējā apstiprinātā pārskata datus.

[6.2] Pieteicējai valsts atbalsta piešķiršanas datumos piederēja un arī šobrīd pieder 100 % kapitāla daļu SIA „OZO21" un sabiedrībā ar ierobežotu atbildību „WI BALTIA", līdz ar to nav jāvērtē, vai šie saistītie uzņēmumi darbojas konkrētajā tirgū un blakustirgos.

[6.3] Regulas Nr. 651/2014 izpratnē par pieteicējas saistītajiem uzņēmumiem atzīstami arī visi tie uzņēmumi, kuros /pers. D/ un /pers. C/ kopā vai katram atsevišķi ir akcionāru vai dalībnieku balsstiesību vairākums vai citādi nodrošināta noteicošā ietekme, līdz ar to nav jāanalizē, vai tie darbojas pieteicējas darbības tirgū vai blakustirgos. Ja tomēr būtu nepieciešamība to vērtēt, sabiedrība ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS", SIA „LDD fonds", SIA „Nordic Sport Invest" un SIA „VILLA ELIZABETE" ir atzīstamas par uzņēmumiem, kas darbojas pieteicējas darbības tirgū un blakustirgos.

[6.4] Lai konstatētu, vai pieteicēja regulas Nr. 651/2014 izpratnē ir mikro, mazais, vidējais vai lielais uzņēmums saistībā ar tai piešķirtajiem atbalstiem par 2020. gada novembri, decembri, 2021. gada februāri–maiju, ir jāvērtē pieteicējas un tās saistīto uzņēmumu dati par 2017., 2018. un 2019. gadu; saistībā ar tai piešķirtajiem atbalstiem par 2021. gada jūniju un oktobri ir jāvērtē pieteicējas un tās saistīto uzņēmumu dati par 2018., 2019. un 2020. gadu.

[6.5] Darbinieku skaitu aprēķina gada darba vienībās (pilna laika ekvivalents), aprēķinot viena darbinieka kopējo darba stundu skaitu pārskata gadā dalot ar pārskata gadā noteiktajām darba stundām. Tā kā 2017., 2018., 2019. un 2020. gadā pieteicējas grupā ar saistītajiem uzņēmumiem darbinieku skaits nav mazāks par 50 un nepārsniedz 250 un ka šīs uzņēmumu grupas apgrozījums un/vai gada bilances kopsumma nepārsniedz 43 miljonus *euro*, regulas Nr. 651/2014 izpratnē strīda valsts atbalstu piešķiršanas datumos pieteicēja atbilst vidējo uzņēmumu kategorijai.

[6.6] Uzņēmumam, kurš regulas Nr. 651/2014 izpratnē klasificēts kā vidējais uzņēmums, valsts atbalstu piešķir tad, ja tam individuāli vai arī grupā ar saistītajiem uzņēmumiem nav konstatējams grūtībās nonākuša uzņēmuma statuss. Taču pieteicēja jau individuāli ir atzīstama par grūtībās nonākušu uzņēmumu, līdz ar to nav izšķirošas nozīmes, vai arī grupā ar saistītajiem uzņēmumiem tai konstatējams šāds statuss.

[6.7] Lietā pastāv Administratīvā procesa likuma 86. panta otrās daļas 4. un 5. punktā noteiktie priekšnosacījumi adresātam labvēlīga prettiesiska administratīvā akta atcelšanai, jo pieteicējai bija zināms par pienākumu norādīt dienestam savus saistītos uzņēmumus, taču sākotnēji pieteicēja nebija norādījusi visus saistītos uzņēmumus. Attiecīgi konkrētajā gadījumā nav konstatējami pārkāpumi dienesta amatpersonu rīcībā, sākotnēji piešķirot pieteicējas pieprasītos atbalstus un vēlāk pēc padziļinātas pārbaudes veicot darbības pieteicējas nelikumīgi saņemto atbalstu atgūšanai.

[7] Pieteicēja vērsās tiesā ar pieteikumu 2 par pārsūdzētā lēmuma 2 atzīšanu par prettiesisku un pienākuma uzlikšanu. Pamatojoties uz pieteikumu 2, ierosināta administratīvā lieta Nr. A420237222. Pieteikums 2 pamatots ar tādiem pašiem argumentiem, kā pieteikums 1, papildus norādīts turpmāk minētais.

[7.1] Neraugoties uz to, ka pieteicēja apstrīdēja pārsūdzēto lēmumu 2 un nebija pagājis pārsūdzības termiņš, dienests 2022. gada 12. jūlijā izdeva izpildrīkojumu Nr. 33.17?10/17.20.1/64017, ar kuru izpildīti sākotnējie lēmumi 2 un piedzīta naudas summa 47 397,09 *euro*, tai skaitā pamatsumma 47 149,10 *euro* un procenti 247,99 *euro*.

[7.2] Kamēr nav stājies spēkā nolēmums lietā Nr. A420184922, dienests nedrīkstēja atcelt iepriekšējos labvēlīgos administratīvos aktus par atbalsta izmaksu un likt pieteicējai atmaksāt iepriekš izmaksāto valsts atbalstu un papildus tam arī procentus.

[7.3] Lai gan dienests norādīja, ka iepriekš izdotais labvēlīgais administratīvais akts tiek atcelts, pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 86. panta otrās daļas 4. un 5. punktu, ne sākotnējos lēmumos 2, ne pārsūdzētajā lēmumā 2 nav pamatots, kurus tieši apstākļus dienests ir novērtējis kā „apzināti nepatiesu ziņu sniegšanu, kukuļošanu, spaidiem, draudiem vai citām prettiesiskām darbībām" un nav sniedzis šo darbību prettiesiskuma vērtējumu (4. punkts), kā arī nav norādījis vērtējumu tam, kādēļ „administratīvā akta prettiesiskums ir tik acīmredzams, ka akta adresāts to varēja un viņam to vajadzēja apzināties" (5. punkts). Dienests nepamatoti piemēroja Administratīvā procesa likuma 86. panta otrās daļas 4. un 5. punktu.

[7.4] Pieteicēja dienestam ir uzrādījusi vienīgi patiesu informāciju par sava uzņēmuma darbību un darbinieku skaitu. Tas, ka dienesta ieskatā pieteicējas finanšu un darbinieku rādītāji ir jāvērtē vēl ar kādiem saistītajiem uzņēmumiem, nav pamats pieteicējas iesniegtās ziņas vērtēt kā nepatiesi sniegtas ziņas.

[7.5] Situācija, kad dienests veic sarežģītu finanšu un personāla rādītāju novērtējumu, turklāt vēl patvaļīgi sasaistot šos rādītājus ar citiem uzņēmumiem, nevar padarīt administratīvo aktu par tik acīmredzami prettiesisku, ka akta adresāts to varēja un viņam to vajadzēja apzināties. Dienests izmanto datus, kas visi kopā ir pieejami vienīgi dienestam. Pieteicējai radās tiesiskā paļāvība, ka dienests ir rūpīgi izvērtējis pieteicējas iesniegumus, pieņemot lēmumus par valsts atbalsta piešķiršanu.

[7.6] Iestādes prakse, jau pēc administratīvā akta izdošanas veicot padziļinātu pārbaudi, ir pretrunā Administratīvā procesa likuma mērķiem un Valsts pārvaldes iekārtas likuma principiem, jo uzņēmējam jāatmaksā ne vien iztērētais valsts atbalsts, bet arī iestādes pieprasītie sodošie procenti no atbalsta saņemšanas brīža līdz pilnīgas atmaksas brīdim. Vismaz procentus šādos apstākļos nebūtu samērīgi un tiesiski piedzīt.

[7.7] Dienests ir vispārīgi atsaucies uz CFLA informatīvo materiālu, tomēr nav sasaistījis to ar lietas faktiskajiem apstākļiem un izskaidrojis, kā tas apšauba pieteicējas skatījumu uz regulas Nr. 651/2014 I pielikuma 3. panta 3. punktu.

[7.8] Visi uzņēmumi darbojas dažādos preču un pakalpojumu tirgos. Dienests, sasaistot vairākus uzņēmumus un aprēķinot kopējo darbinieku skaitu, kļūdaini savā aprēķinā vairākkārt ir ieskaitījis pieteicējas valdes locekli un daļu turētāju.

[7.9] Dienests darbinieku skaitu aprēķināja gada darba vienībās, taču avots, uz kuru dienests atsaucies, neeksistē. Regulas Nr. 651/2014 1. pielikuma 2. pants, kas nosaka darbinieku skaitu, paredz „darbiniekus", nevis „gada darba vienības". Turklāt, šādi aprēķinot, darbinieku skaits mākslīgi tiek palielināts, ja darba devējs uzskaita virsstundas un piemaksas; ja viens darbinieks vai amatpersona strādā vairākos uzņēmumos vienlaikus; ja šajā aprēķinā tiek ņemti vērā arī valdes locekļi, nevis darbinieki; ja darbiniekam ir izsniegta slimības lapa utt. Turklāt sākotnējos lēmumos 2 un pārsūdzētajā lēmumā 2 darbinieku skaita aprēķins ir mainījies, kas dod pamatu apšaubīt iestādes pieņemto lēmumu un aprēķina metodes pareizību.

[7.10] Komisijas Regulas (EK) Nr. 794/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK Līguma 93. panta piemērošanai (turpmāk – regula Nr. 794/2004), V nodaļā ir runa par situāciju, kad valsts ir izmaksājusi valsts atbalstu, to nesaskaņojot ar Eiropas Komisiju, pārkāpjot Līgumā par Eiropas Savienības darbību 108. panta 3. punktu. Taču nav pamata regulas Nr. 794/2004 minēto procentu likmi attiecināt uz pieteicējas tiesisko situāciju, jo lietā nav strīda par to, ka atbalsts Covid-19 krīzes skartajiem uzņēmumiem nebūtu saskaņots ar Eiropas Komisiju.

[8] Dienests paskaidrojumā par pieteikumu 2 norāda, ka prasījumu neatzīst, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā 2 ietverto pamatojumu. Papildus norāda turpmāk minēto.

[8.1] Iestāde nedrīkst pasliktināt privātpersonas tiesisko situāciju tā paša administratīvā procesa ietvaros, kurā privātpersona apstrīd sākotnējo administratīvo aktu, taču minētais nav attiecināms uz citiem administratīvajiem procesiem. Līdz ar to pieteicējas argumentācija saistībā ar lietu Nr. A420184922 ir nepamatota.

[8.2] Pārsūdzētā lēmuma 2 16. punktā ir sniegts pieteicējas veikto darbību prettiesiskuma vērtējums. Persona nevar paļauties, ka iestādes kļūda, ko tā pieļāvusi, varētu būt par pamatu, lai iestāde lemtu pretēji spēkā esošās tiesību normās noteiktajai kārtībai. Tādējādi pieteicējas paļāvība uz to, ka attiecīgā prettiesiskā situācija turpināsies, nav aizsargājama. Noteikumu Nr. 676 18. punktā ir ietverts pienākums nelikumīgi piešķirta atbalsta saņemšanas gadījumā atbalsta saņēmējam atmaksāt atbalstu.

[8.3] Saskaņā ar regulu Nr. 651/2014, nosakot uzņēmuma statusu, ir jāapskata uzņēmuma saistība ar citiem uzņēmumiem – kam un kādā apmērā pieder kapitāldaļas vai balsstiesības uzņēmumā un vai šim uzņēmumam un tā īpašniekam pieder kapitāldaļas vai balsstiesības citos uzņēmumos, t.i., grūtībās nonākuša uzņēmuma statuss tiek noteikts gan uzņēmumam individuāli, gan tā saistīto uzņēmumu grupai kopumā. Uzņēmumi ir saistīti arī tad, ja saistība starp uzņēmumiem nenotiek tieši, bet ar starpnieka – fiziskas personas vai kopīgi darbojošos fizisku personu grupas – palīdzību, ja vien tie pilnīgi vai daļēji darbojas tajā pašā konkrētajā tirgū vai blakustirgos.

[8.4] Lai noteiktu darbinieku kopējo skaitu uzņēmumā un tā saistītajos uzņēmumos, atbilstoši regulas Nr. 651/2014 I pielikuma 5. panta nosacījumiem darbinieku skaits ir nosakāms atbilstoši gada darba vienībām.

[9] Ar Administratīvās rajona tiesas 2022. gada 12. septembra lēmumu administratīvajai lietai Nr. A420184922 pievienota administratīvā lieta

[10] Tiesas sēdē pieteicējas pārstāvis uzturēja pieteikumus, pamatojoties uz pieteikumos norādītajiem argumentiem, savukārt dienesta pārstāvis neatzina pieteikumus, pamatojoties uz pārsūdzētajos lēmumos un paskaidrojumos norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[11] Saskaņā ar noteikumu Nr. 676 16.2. apakšpunktu atbalstu nepiešķir vidējam vai lielam uzņēmumam, kurš jau 2019. gada 31. decembrī un atbalsta piešķiršanas brīdī uzskatāms par nonākušu grūtībās atbilstoši regulas Nr. 651/2014 2. panta 18. punktā noteiktajai definīcija.

Lietā pastāv strīds, vai pieteicēja ir uzskatāma par vidēju uzņēmumu, kas atbilstoši citētajai normai ir viens no pamatiem pabalsta nepiešķiršanai.

[12] Saskaņā ar regulas Nr. 651/2014 2. panta 2. punktu mazie un vidējie uzņēmumi jeb MVU ir uzņēmumi, kas atbilst 1. pielikumā noteiktajiem kritērijiem.

Atbilstoši regulas Nr. 651/2014 1. pielikuma 2. panta 1. punktam mikrouzņēmumu, mazo un vidējo uzņēmumu (MVU) kategorijā ietilpst uzņēmumi, kam ir mazāk nekā 250 darbinieku un kuru gada apgrozījums nepārsniedz 50 miljonus *euro* un/vai gada bilances kopsumma nepārsniedz 43 miljonus *euro*. Savukārt atbilstoši minētā panta 2. punktam MVU grupas mazu uzņēmumu definē kā uzņēmumu, kurā ir nodarbināti mazāk nekā 50 darbinieki un kura gada apgrozījums un/vai gada bilances kopsumma nepārsniedz 10 miljonus *euro*. Turklāt atbilstoši 1. pielikuma 6. panta 2. punktam darbinieku skaita un finanšu rādītāju aprēķinā tiek ņemti vērā 1. pielikuma 3. panta 3. punktā noteiktie saistītie uzņēmumi.

Saskaņā ar regulas Nr. 651/2014 1. pielikuma 6. panta 2. punktu datus par uzņēmumu, tostarp darbinieku skaitu, kam ir partneruzņēmumi vai saistīti uzņēmumi, nosaka, balstoties uz uzņēmuma pārskatiem un citiem datiem vai, ja tādi pastāv, uz konsolidētajiem uzņēmuma pārskatiem vai konsolidētajiem pārskatiem, kuros uzņēmums iekļauts konsolidācijas rezultātā (pirmā daļa). Datus, kas minēti pirmajā daļā, papildina ar datiem par attiecīgā uzņēmuma partneruzņēmumiem, kas atrodas tieši augšup vai lejup no tā. Summēšanu veic proporcionāli līdzdalības procentiem kapitālā vai balsstiesībām (ņemot vērā lielāko procentuālo īpatsvaru). Savstarpējas līdzdalības gadījumā ņem vērā lielāko procentuālo īpatsvaru (otrā daļa). Pirmajā un otrajā daļā minētajiem datiem pievieno 100 % datu par katru uzņēmumu, kas ir tieši vai netieši saistīts ar attiecīgo uzņēmumu, ja šie dati jau nav iekļauti konsolidētajos pārskatos (trešā daļa).

Secināms, ja konkrētā uzņēmuma un tā saistīto uzņēmumu kopīgie rādītāji nepārsniedz regulas Nr. 651/2014 1. pielikuma 2. panta 2. punktā, bet pārsniedz 3. punktā noteikto slieksni, uzņēmums ir uzskatāms par mazu uzņēmumu. Savukārt, ja nepārsniedz 1. punktā, bet pārsniedz 2. punktā noteikto slieksni, uzņēmums ir uzskatāms par vidēju uzņēmumu.

[13] Regulas Nr. 651/2014 1. pielikuma 3. panta 3. punkta pirmā daļa noteic, ka saistīti uzņēmumi ir uzņēmumi, kuru starpā pastāv kādas no šeit norādītajām attiecībām: a) uzņēmumam ir akcionāru vai dalībnieku balsstiesību vairākums citā uzņēmumā; b) uzņēmumam ir tiesības iecelt vai atlaist pārvaldes, vadības vai uzraudzības struktūras dalībnieku vairākumu citā uzņēmumā; c) uzņēmumam ir tiesības īstenot noteicošu ietekmi pār citu uzņēmumu saskaņā ar līgumu, kas noslēgts ar šo uzņēmumu, vai saskaņā ar tā dibināšanas līguma klauzulu vai statūtiem; d) uzņēmums, kas ir cita uzņēmuma akcionārs vai dalībnieks, vienpersoniski kontrolē akcionāru vai dalībnieku vairākuma balsstiesības minētajā uzņēmumā saskaņā ar vienošanos, kas panākta ar pārējiem uzņēmuma akcionāriem vai dalībniekiem.

Saskaņā ar minētā panta 3. punkta trešo daļu uzņēmumi, kuriem kādas no pirmajā daļā aplūkotajām attiecībām pastāv ar viena vai vairāku citu uzņēmumu vai kāda no 2. punktā minētajiem ieguldītājiem starpniecību, arī ir uzskatāmi par saistītiem. Savukārt minētā panta 3. punkta ceturtā daļa noteic, ka uzņēmumi, kuriem kādas no šīm attiecībām pastāv ar fiziskas personas vai kopīgi darbojošos fizisku personu grupas starpniecību, arī ir uzskatāmi par saistītiem uzņēmumiem, ja tie pilnībā vai daļēji darbojas tajā pašā konkrētajā tirgū vai blakustirgos.

Secināms, ka atbilstoši regulai Nr. 651/2014 uzņēmumi var būt saistīti, ņemot vērā viena uzņēmuma ietekmi otrā (1. pielikuma 3. panta 3. punkta pirmā–trešā daļa), kā arī var būt saistīti, ja attiecīgas attiecības pastāv ar fiziskas personas vai fizisku personu grupas (nevis uzņēmuma, neatkarīgi no tā juridiskās formas) starpniecību.

[14] Izvērtējot lietas materiālus, tiesa konstatē pieteicējas saistību ar turpmāk minētajiem uzņēmumiem atbilstoši regulā Nr. 651/2014 noteiktajiem kritērijiem.

[14.1] Kā izriet no lietas materiāliem un publiski pieejamās informācijas komercreģistrā, no pieteicējas dibināšanas brīža 100 % kapitāla daļu īpašnieks līdz 2021. gada 5. maijam bija /pers. D/. Tāpat no 2020. gada 14. aprīļa pieteicējas valdes loceklis ir /pers. D/ (*lietas I sējuma 23., 24. lapa*). Savukārt pieteicēja ir vienīgā SIA „OZO21" un sabiedrības ar ierobežotu atbildību „WI BALTIA" kapitāla daļu īpašniece (*lietas IV sējuma 171.–175. lapa*). Tādējādi SIA „OZO21" un sabiedrība ar ierobežotu atbildību „WI BALTIA" ir pilnīgā pieteicējas kontrolē.

Secināms, ka konstatējama regulas Nr. 651/2014 1. pielikuma 3. panta 3. punkta pirmās daļas „a" apakšpunktā noteiktā saistītu uzņēmumu pazīme – pieteicējai ir akcionāru vai dalībnieku balsstiesību vairākums citā uzņēmumā. Vienlaikus norādāms, ka no pieteikumiem izriet, ka arī pieteicēja, pamatojoties uz iepriekš minēto pazīmi, atzīst, ka SIA „OZO21" un sabiedrība ar ierobežotu atbildību „WI BALTIA" ir pieteicējas saistītie uzņēmumi.

[14.2] Kā izriet no lietas materiāliem un publiski pieejamās informācijas komercreģistrā, SIA „LDD fonds" 100 % kapitāla daļu īpašnieks līdz 2021. gada 12. jūlijam bija /pers. D/. No 2021. gada 12. jūlija 49 % kapitāla daļu īpašnieks ir /pers. D/ un 51 % kapitāla daļu īpašniece ir /pers. C/ (*lietas IV sējuma 165., 166. lapa*). Savukārt SIA „LDD fonds" ir vienīgā SIA „Nordic Sport Invest" kapitāla daļu īpašniece (*lietas IV sējuma 167.–169. lapa*).

SIA „VILLA ELIZABETE" no 2014. gada 11. jūnija līdz 2021. gada 12. martam 65 % kapitāla daļu īpašnieks bija /pers. D/ un 35 % kapitāla daļu īpašniece /pers. C/. No 2021. gada 12. marta 49 % kapitāla daļu īpašnieks ir /pers. D/ un 51 % kapitāla daļu īpašniece /pers. C/ (*lietas IV sējuma 176.–179. lapa*). Vērā ņemams, ka /pers. C/ ir /pers. D/ laulātā. Laulību līgums par visas mantas šķirtību laulāto starpā nav noslēgts.

Sabiedrības ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS" no 2015. gada 11. februāra līdz 2018. gada 17. maijam 50 % kapitāla daļu, no 2018. gada 17. maija līdz 2018. gada 4. jūnijam 75 % kapitāla daļu un no 2018. gada 4. jūnija līdz 2022. gada 26. jūlijam 67 % kapitāla daļu īpašnieks bija /pers. D/. No 2009. gada 30. jūnija valdes locekles pienākumus pilda /pers. C/ ar tiesībām pārstāvēt kapitālsabiedrību kopīgi ar vismaz 1 no valdes locekļiem (*lietas IV sējuma 159.–164. lapa*). Papildus norādāms, ka arī sabiedrība ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS" 2021. gada 13. janvāra iesniegumā atbalsta saņemšanai par 2020. gada decembri kā saistīto uzņēmumu ir uzrādījusi pieteicēju (*lietas IV sējuma 183.–185. lapa*).

Šādos apstākļos ir konstatējama pieteicējas 100 % kapitāla daļu īpašnieka /pers. D/ kā fiziskas personas saistība ar SIA „LDD fonds", SIA „Nordic Sport Invest", SIA „VILLA ELIZABETE" un sabiedrību ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS". /pers. D/ ir dalībnieku balsstiesību vairākums SIA „LDD fonds", SIA „VILLA ELIZABETE" un sabiedrībā ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS". Tāpat /pers. D/ piederošais uzņēmums SIA „LDD fonds" ir SIA „Nordic Sport Invest" vienīgais dalībnieks, tādējādi nodrošinot SIA „Nordic Sport Invest" pilnīgu kontroli.

Secināms, ka konstatējama regulas Nr. 651/2014 1. pielikuma 3. panta 3. punkta ceturtajā daļā noteiktā saistītu uzņēmumu pazīme – uzņēmumi, kuriem kādas no regulas Nr. 651/2014 1. pielikuma 3. panta 3. punkta pirmās daļas attiecībām pastāv ar fiziskas personas vai kopīgi darbojošos fizisku personu grupas starpniecību.

[15] Taču atbilstoši regulas Nr. 651/2014 1. pielikuma 3. panta 3. punkta ceturtajai daļai, lai uzņēmumus atzītu par saistītiem, vēl ir nepieciešams konstatēt, ka tie pilnībā vai daļēji darbojas tajā pašā konkrētajā tirgū vai blakustirgos.

Līdz ar to tiesai ir jāpārbauda, vai pieteicēja, SIA „LDD fonds", SIA „Nordic Sport Invest", SIA „VILLA ELIZABETE" un sabiedrība ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS" pilnībā vai daļēji darbojas tajā pašā konkrētajā tirgū vai blakustirgos.

[16] Saskaņā ar regulas Nr. 651/2014 1. pielikuma 3. panta 3. punkta piekto daļu par „blakustirgu" uzskata produkta vai pakalpojuma tirgu, kas atrodas tieši augšup vai lejup no konkrētā tirgus.

Tiesa konstatē, ka jēdzieni „konkrētais tirgus" un „blakustirgi" skaidroti Komisijas rokasgrāmatā. Atbilstoši skaidrojumam blakustirgi jeb cieši saistīti blakus esoši tirgi ir tirgi, kuros produkti vai pakalpojumi papildina cits citu vai pieder tādam produktu klāstam, ko parasti iegādājas viena un tā pati klientūra vienādai gala izmantošanai. Ir jāņem vērā arī vertikālās attiecības vērtību ķēdē. Konkrētajā tirgū ietilpst „visas preces un/vai pakalpojumi, ko patērētājs uzskata par savstarpēji aizstājamiem vai aizvietojamiem to īpašību, cenas un tiem paredzētā izmantojuma dēļ". Nozīme var būt arī apsvērumiem saistībā ar piegādi, un piemērošanas rezultāts ir atkarīgs no izskatāmā konkurences jautājuma būtības. Tāpēc katrs gadījums ir jāpārskata, ņemot vērā tā apstākļus un konkrēto kontekstu (*Glosārijs, 34. lapa; https://op.europa.eu/lv/publication-detail/-/publication/756d9260-ee54-11ea-991b-01aa75ed71a1*).

[16.1] Kā izriet no lietas materiāliem un publiski pieejamās informācijas komercreģistrā, pieteicējas deklarētais darbības veids atbilstoši NACE2 kodam ir 68.20 „Sava vai nomāta nekustamā īpašuma izīrēšana un pārvaldīšana". Dienests konstatējis, ka sabiedrības ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS" viens no deklarētajiem darbības veidiem arī ir iepriekš minētais pieteicējas deklarētais darbības veids.

Pieteicēja pieteikumos skaidrojusi, ka pieteicēja saimniecisko darbību veic sava nekustamā īpašuma izīrēšanas un pārvaldīšanas jomā, sabiedrība ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS" automobiļu apkopes un remonta jomā, SIA „VILLA ELIZABETE" restorānu un mobilo ēdināšanas vietu pakalpojumu jomā, SIA „OZO21" alus ražošanā, savukārt SIA „Nordic Sport Invest" īsteno sporta objektu darbību.

[16.2] Pārbaudot uzņēmumu deklarētos darbības veidus, tiesa konstatē, ka sabiedrība ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS" pārsūdzēto lēmumu pieņemšanas laikā bija deklarējusi šādus darbības veidus: NACE2 kods 45.20 „Automobiļu apkope un remonts", NACE2 kods 45.32 „Automobiļu rezerves daļu un piederumu mazumtirdzniecība", NACE2 kods 45.11 „Automobiļu un citu vieglo transportlīdzekļu pārdošana", NACE2 kods 68.20 „Sava vai nomāta nekustamā īpašuma izīrēšana un pārvaldīšana", NACE2 kods 77.11 „Automobiļu un citu vieglo transportlīdzekļu iznomāšana un ekspluatācijas līzings" un NACE2 kods 49.41 „Kravu pārvadājumi pa autoceļiem" (*lietas V sējuma 9.–12. lapa*).

SIA „VILLA ELIZABETE" deklarējusi šādus darbības veidus: NACE2 kods 55.10 „Izmitināšana viesnīcās un līdzīgās apmešanās vietās", NACE2 kods 55.20 „Izmitināšana viesu mājās un cita veida īslaicīgās apmešanās vietās" un NACE2 kods 56.10 „Restorānu un mobilo ēdināšanas vietu pakalpojumi" (*lietas V sējuma 15.–17. lapa*).

SIA „OZO21" pārsūdzēto lēmumu pieņemšanas laikā bija deklarējusi šādus darbības veidus: NACE2 kods 11.05 „Alus ražošana", NACE2 kods 56.10 „Restorānu un mobilo ēdināšanas vietu pakalpojumi", NACE2 kods 56.21 „Izbraukuma ēdināšana pēc pasūtījuma", NACE2 kods 70.22 „Konsultēšana komercdarbībā un vadībzinībās" un NACE2 kods 73.11 „Reklāmas aģentūru darbība" (*lietas IV sējuma 170.–172. lapa*).

SIA „Nordic Sport Invest" deklarējusi šādus darbības veidus: NACE2 kods 93.11 „Sporta objektu darbība", NACE2 kods 47.64 „Sporta preču mazumtirdzniecība specializētajos veikalos" un NACE2 kods 93.29 „Cita izklaides un atpūtas darbība" (*lietas V sējuma 13., 14. lapa*).

SIA „LDD fonds" deklarētais darbības veids atbilstoši NACE2 kodam ir 68.32 „Nekustamā īpašuma pārvaldīšana par atlīdzību vai uz līguma pamata" (*lietas IV sējuma 165., 166. lapa*).

Tādējādi nav konstatējams, ka minētajiem uzņēmumiem, kurus dienests uzskata par pieteicējas saistītajiem uzņēmumiem, būtu deklarēti savstarpēji identiski darbības veidi.

[16.3] Pieteicēja lietas izskatīšanas laikā tiesā apliecinājusi, ka starp pieteicēju un sabiedrību ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS" nekad nav ticis noslēgts pārvaldības vai cita veida līgums, kas būtu pamats jebkādā veidā pārvaldīt, kontrolēt vai nodot trastā uzņēmumu vadības procesus (*lietas V sējuma 22. lapa*). No pieteicējas iesniegtajiem papildu pierādījumiem – rēķiniem – tiesa konstatē, ka pieteicēja no sabiedrības ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS" saņēmusi autoservisa pakalpojumus (*lietas V sējuma 24.–52. lapa*). Tas atbilst sabiedrības ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS" deklarētajam darbības veidam NACE2 kods 45.20 „Automobiļu apkope un remonts".

Savukārt dienests nav iesniedzis pierādījumus, ka starp pieteicēju un sabiedrību ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS" būtu notikuši vēl citi darījumi, kas ļautu apšaubīt pieteicējas sniegto ziņu patiesumu un būtu pamats secinājumam, ka uzņēmumi darbojušies tajā pašā konkrētajā tirgū vai blakustirgos.

[16.4] Tiesa nepiekrīt dienesta papildu iesniegtajos paskaidrojumos norādītajam, ka ir pietiekami konstatēt, ka sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS", SIA „Nordic Sport Invest" un SIA „VILLA ELIZABETE" pieder nekustamie īpašumi, kurus var izīrēt un pārvaldīt, lai atzītu, ka uzņēmumi darbojas tajā pašā konkrētajā tirgū vai blakustirgos (*lietas V sējuma 55. lapa*).

No Komisijas rokasgrāmatā sniegtā skaidrojuma izriet, ka blakustirgi jeb cieši saistīti blakus esoši tirgi ir tirgi, kuros pakalpojumi papildina cits citu vai tos izmanto viena un tā pati klientūra. Izvērtējot dienesta minētos piemērus, nav pamata uzskatīt, ka sabiedrības ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS" darbība, iznomājot piederošās telpas Aviācijas ielā 32, Jelgavā, citam uzņēmumam kafejnīcas ierīkošanai, SIA „Nordic Sport Invest", piedāvājot iznomāt nekustamajā īpašumā „Ledus halle" Pinķos, Babītes pagastā, Babītes novadā, konferenču telpas, ledus laukumu, VIP zonu, un SIA „VILLA ELIZABETE", veicot telpu nomu, apsaimniekojot viesu namu, atbilstu minētajām pazīmēm. Lai arī sniegtie pakalpojumi ir nomas pakalpojumi, tie ir ļoti dažādi un nav atzīstami par savstarpēji aizstājamiem vai aizvietojamiem to īpašību un izmantojuma dēļ.

Šādos apstākļos nav arī noteicošas nozīmes apstāklim, ka pieteicējas deklarētais darbības veids un viens no sabiedrības ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS" deklarētajiem darbības veidiem atbilstoši NACE2 kodam ir 68.20 „Sava vai nomāta nekustamā īpašuma izīrēšana un pārvaldīšana".

[17] Balstoties uz iepriekš minēto, secināms, ka pieteicēja, SIA „LDD fonds", SIA „Nordic Sport Invest", SIA „VILLA ELIZABETE" un sabiedrība ar ierobežotu atbildību „INTRANSSERVISS" ne pilnībā ne arī daļēji nedarbojas tajā pašā konkrētajā tirgū vai blakustirgos. Tādējādi atbilstoši regulas Nr. 651/2014 1. pielikuma 3. panta 3. punkta ceturtajai daļai nav pamata šos uzņēmumus atzīt par saistītiem.

Lietā nav strīda, ka pieteicējai kopā ar SIA „OZO21" un sabiedrību ar ierobežotu atbildību „WI BALTIA" 2017. 2018., 2019. un 2020. gadā deklarēto darbinieku skaits, gada apgrozījums un/vai gada bilances kopsumma nepārsniedza regulas Nr. 651/2014 1. pielikuma 2. panta 2. punktā noteikto slieksni, kas noteikts, lai uzņēmumu uzskatītu par mazu uzņēmumu (nodarbināti mazāk nekā 50 darbinieki, gada apgrozījums un/vai gada

bilances kopsumma nepārsniedz 10 miljonus *euro*). Secināms, ka pieteicēja bija uzskatāma par mazu uzņēmumu regulas Nr. 651/2014 izpratnē.

[18] Lai būtu pamats atteikt atbalsta piešķiršanu, pamatojoties uz noteikumu Nr. 676 16.2. apakšpunktu, ir jāizpildās diviem kumulatīviem nosacījumiem: 1) uzņēmums ir liels vai vidējs un 2) tas ir nonācis grūtībās. Secīgi, ja konstatējams, ka uzņēmums ir atzīstams par mazu, tad uz to nav attiecināms iepriekš minētais ierobežojums atbalsta piešķiršanai.

Tiesa konstatē, ka noteikumu Nr. 676 16. punkts paredz arī citus kritērijus, kuriem izpildoties, uzņēmumam nav piešķirams atbalsts. Tomēr, kā izriet no lietas materiāliem, citus apstākļus dienests nav konstatējis.

Tā kā tiesa nekonstatē noteikumu Nr. 676 16.2. apakšpunktā noteikto nosacījumu kumulatīvu pastāvēšanu, pārsūdzētie lēmumi ir atzīstami par prettiesiskiem. Vienlaikus lietā konstatējami priekšnosacījumi pieteicējai labvēlīga administratīvā akta izdošanai – atbalsta apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai par 2021. gada novembri.

[19] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126. panta pirmo daļu, ja pieteikums pilnībā vai daļēji apmierināts, tiesa piespriež no atbildētāja par labu pieteicējam viņa samaksāto valsts nodevu.

Pieteicēja 2022. gada 5. aprīlī par pieteikumu par lietas ierosināšanu tiesā ir samaksājusi valsts nodevu 30 *euro* (*lietas I sējuma 12. lapa*) un 2022. gada 26. jūlijā 30 *euro* (*lietas II sējuma 10. lapa*). Tā kā pieteikumi ir apmierināmi, no atbildētājas par labu pieteicējai ir piespriežamas samaksātās valsts nodevas.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 126. panta pirmo daļu, 246.–251. pantu, 253. panta pirmo daļu, 254. panta pirmo un otro daļu un 289.–291.pantu, tiesa

nosprieda

apmierināt pilnībā sabiedrības ar ierobežotu atbildību „GRB investīcijas" pieteikumus;

uzdot Valsts ieņēmumu dienestam viena mēneša laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas izdot sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „GRB investīcijas" labvēlīgu administratīvo aktu par atbalsta apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai par 2021. gada novembri;

atcelt Valsts ieņēmumu dienesta 2022. gada 7. jūlija lēmumu Nr. 33.17?15/22.7/3518 ar tā pieņemšanas dienu;

piespriest no atbildētājas Latvijas Republikas par labu sabiedrībai ar ierobežotu atbildību „GRB investīcijas", reģ. Nr. 50103156471, samaksāto valsts nodevu 60 *euro*.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajai apgabaltiesai viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Tiesnesis M. Birkmanis